

for forpligtet til at have en bestemt feldstandig Mening om, hvorvidt Noget paa Færøerne lader sig grunde paa Eiendomsretten eller ikke. Jeg skal ikke trætte det høitærede Thing med en detailleret Fremstilling af disse Forhold, men jeg skal blot tillade mig at berøre to Ting: Den ene er, at der paa Færøerne hersker og har der fra umindelige Tider hersket en ubegrændset Udstykningsfrihed. Jeg har i gamle Documenter fundet, at for over 100 Aar siden er endog en $\frac{1}{900}$ Gylde Jord udlagt i Arv, og i 1787 er en Mand kjendt eiendomsberettiget til $\frac{1}{4200}$ Gylde Jord; det er en Eiendom, som ikke giver den allerminste Brøkskilling Indtægt, den har aldeles ingen Værdi, og det tør jeg forsikre, at Udstykningen ikke er mindre, men tvertimod hvert Aar bliver forøget. Desuden er der et andet, for Færøerne eiendommeligt, Forhold, som ogsaa gjør meget stor Skade, det er de saakaldte løse Bytter, det vil sige, at en Eier af et Stykke Jord uden noget skriftligt Document, blot ifølge mundtlig Aftale, overlader til en Anden Brugen af sin Eiendom mod til Gjengæld at erholde Brugen af dennes Eiendom, og det er ikke altid blot mellem 2, at saadanne løse Bytter finde Sted; men den, der har modtaget Jorden i løst Bytte, overdrager den til en Tredie, denne igjen til en Fjerde, han atter til en Femte o. s. fr., saa at det, som den høitærede Drdfører vist ogsaa selv veed, er umuligt i de allerfleste Tilfælde at komme efter, hvor Jorden oprindeligt hører hen.

Nu skulde man vel troe, at, naar den, der ifølge et saadant løst Bytte havde Brugen af Jorden, døde, maatte Eiendommen gaae tilbage til den rette Eier; men det er ikke Tilfældet, tvertimod, naar en Mand dør paa Færøerne, er det ikke Gen af hans Arvinger, der beholder Brugen af hans Jord, nei, alle Arvingerne dele indbyrdes imellem sig Brugen af hans Jorder paa samme Maade, som hans øvrige Efterladenskaber blive deelte mellem dem. Jeg er ogsaa temmelig vis paa, at, naar jeg beeder den høitærede Landsstingsmand for Færøerne om at sige mig, hvorledes han mener, man skal bære sig ad med at affatte Valglisterne, saa vil og kan han ikke svare mig Andet, end at man maa spørge de forskjellige

Mænd, om de eie tre Gylde Jord inden og udengaards, og saa paa deres Ord antagne dem som Eiendomsberettigede. Dette kunde nu maaskee nok gaae an, naar disse tre Gylde inden og udengaards Jord laae i den Bøigd eller blot det Præstegjæld, for hvilket Valglisterne gjælde, men det er ingen Steder bestemt, at denne Eiendom af tre Gylde Jord, inden og udengaards, skal ligge samlet, at den skal ligge i een Haugepart — der er undertiden 12 Haugeparter i en Bøigd eller i et Præstegjæld, og, naar man nu erindrer, hvor uhyre Eiendommene ere udstykkede, saa vil man let kunne tænke sig det Tilfælde, at en Mand, som ikke eier mere end netop tre Gylde Jord inden og udengaards, ikke eier et Skind i nogen eneste Haugepart, men kun Brøkskind i alle Haugeparter paa alle Øerne. Hvorledes skulde det nu derefter være muligt for en Valgbestyrrelse at skaffe sig Visshed om, hvorvidt en saadan Mand er Eier eller Ikke-Eier; det er ligesom frem umuligt, og der bliver derfor intet Andet tilbage, end at Valgbestyrrelsen maa skønne, om den kan troe ham eller ikke, naar han opgiver, at han eier denne Jord. Men det er netop denne Vilkaarlighed, dette Skjøn, som er en nødvendig Følge af, at Valgretten knyttes til Eiendom, som jeg troer gjør, at man ikke bør admittere det; thi det er umuligt for Valgbestyrrelsen at skaffe sig Visshed i denne Retning, den maa gaae efter et vilkaarligt Skjøn. Forøvrigt forekommer det mig ogsaa at være ganske besynderligt, at den høitærede Regjering, naar den holder saa fast paa, at Eiendomsretten skal være Betingelse for Valgret paa Færøerne, da aldeles Intet har bestemt om, hvorledes den Vedkommende skal godtgjøre sin Eiendomsret. I Forordningen af 15de Mai 1834 om Provindsialstænderne er Valgretten ogsaa knyttet til fast Eiendom; men der finder man dog i § 2, at Adkomsten til den Eiendom, der skulde give Valgret, skulde være aldeles fuldstændig, naar Valgretten skulde kunne paastaaes; deri er ogsaa bestemt, at Forteguelserne skulde sogneviis forfattes af Sognefogderne under Vedkommende Herredsfogeds eller Birkedommers Tilsyn; ligeledes, at Valglisterne skulle berigtiges ved Hjælp af Skøde- og Panteprotokoller; men noget Saadant findes aldeles ikke omtalt